

Forgács Tiborné Menyasszonyi Fátyollal

A képen a feleségem [született Büchler Klára] látható, a kép 1942. augusztus 9-én készült. Valószínűleg a zsinagógában készült egyik képből nagyította ki a fényképész, mert a háttérben egy kalapos úr látható. A feleségemet úgy ismertem meg, hogy az öccse nem szeretett tanulni. Gimnazista volt, bukott is, és házitánítót kerestek. Az egyik tanítóképzős diáktársam engem javasolt. Így kerültem 1936-ban hozzájuk, mint a sógorem házitánítója. Ez egy jómódú kispolgári család volt. Az apósom kereskedelmi utazó volt. Nagyon szépen keresett, nagyon jó üzletember volt, és nagyon szépen éltek. A felesége nem dolgozott. Minden nyáron Balatonszárszón nyaraltak. A Népszínház utca 47-ben volt egy kétszobás lakásuk, oda jártam az öccsét, Tibort tanítani. Klára elvégezte a négy polgárit, és beiratkozott egy ilyen kereskedelmi szaktanfolyamra. Ez nem kereskedelmi középiskola volt, csak egy tanfolyam [lásd: női kereskedelmi szaktanfolyamok]. Neki se nagyon ment a tanulás, és neki is a házitánítója lettem. Így kezdődött. Két vagy három évig

háztanítóskodtam náluk, még akkor is, amikor a KERAK-ra jártam [lásd: Kereskedelmi Akadémia]. A feleségem szokta mondani, hogy a matematikánál majdnem mindig elaludt, amikor magyaráztam neki. Egyébként jellemző volt rám, hogy a sógorom gimnáziumba járt, és latint is tanultak. Én latint nem tanultam, a tanítóképzőn nem volt. De mindig készültem előre az ő latinkönyvéből, és így tanítottam őt a latinra. Meg is tanultam sok mindent latinból az alatt az idő alatt. Nagyon rendes család volt, mindig adtak uzsonnát, adtak egy kávé, nem csak azt a húsz vagy harminc pengőt, amit a tanításért fizettek egy hónapban. Amikor Klári befejezte a kereskedelmi tanfolyamot, állásba ment, a Rákóczi úton a Hazai Konfekció nevezetű cégnél lett tisztviselő. Ősszel jöttem vissza Komádiból, és az utcán összetalálkoztam az anyósommal. Nagyon kedves volt, és mondta, hogy menjek fel hozzájuk. Fölmentem. Már voltam náluk vagy kétszer, és akkor voltak ezek a táncestélyek, és azt mondja az anyósom, hogy jöjjön maga is. Ilyen szép ruhában jöhet. Mert akkor a kendergyári nyári keresményemből csináltattam egy szép ruhát. Ő hozott össze bennünket. Nagyon szeretett engem, és én is nagyon szerettem őt, nagyon rendes asszony volt. Így kezdődött. Szép lány volt a feleségem, kedves, helyes lány volt, úgyhogy szépen lassan összehoztuk. Én addig csak ilyen egyszerűbb táncokat tudtam magamtól, de akkor elmentem egy tánciskolába.